

תלמודו בידו

דף טו עמוד ב

- א** | לר' יוחנן, מה דין אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית ?
- ב** | לר' נחמיה, מהו זמן קביעת מעשר של אילנות ?
- ג** | בנות שוח, באיזו שנה נוהגים בהן דיני שמיטה ?
- ד** | חרובים שטבעם להשלים פירותיהם כאחת, כיצד נוהג בהם לענין מעשר ?

- א** | הולכים אחר החנטה. ופטור מן הביעור, וחייב במעשר.
- ב** | העושה כעין שתי בריכות [שאין כל פירותיו מבשילים בשוה, אלא בשני זמנים שונים]: הולכים אחר החנטה, אם היתה קודם ט"ו בשבט או אחריו.
- העושה כעין בריכה אחת [שמבשיל כל פירותיו בבת אחת, כגון דקל זית וחרוב]: הולכים אחר הלקיטה.
- ג** | בשנה השניה שלאחר השמיטה. שכן פירות אלו אינם מבשילים מיד, אלא רק בשנה השלישית לחנטתם. נמצא שהפירות שחנטו בשביעית, נגמרים בשנה השניה.
- ד** | ר' יוחנן: נהגו העם ללכת אחר זמן לקיטתם, וכדעת ר' נחמיה. ריש לקיש: קשה, והרי לענין בנות שוח שדרך גדילתן בבת אחת, הולכים בהן לענין שביעית אחר החנטה.
- ור' יוחנן לא חשש לקושיא זו, כי אף שלענין שביעית דאורייתא הולכים אחר החנטה.
- במעשר שעיקר חיובו מדרבנן, אפשר שנהגו העם ללכת אחר הלקיטה. [אך לא היה נותן להם לטעות כך לענין שביעית].